

Ocena działań Krajowej Sekcji Nauki przeciwko niekorzystnej nowelizacji Prawa o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach i tytule naukowym i in. ustaw

Krajowa Sekcja Nauki podjęła znaczącą liczbę działań skierowanych przeciw niekorzystnym zmianom zawartym w nowelizacji Prawa o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach i tytule naukowym i in. ustaw, w tym m. in.:

- W wyniku szerokiej dyskusji w środowisku przedstawiła w dniu 07.05.2010 obszerną krytyczną opinię do projektu nowelizacji noszącego datę 30.03.2010.
- W znacznej liczbie uczelni publicznych, w czerwcu 2010 r. i później, NSZZ Solidarność protestowała, w wielu uczelniach pojawiły się plakaty (głównie tzw. wzór krakowski, ale też często z lokalnymi modyfikacjami, np. w Regionie Śl.-Dąbr.).
- 24.06.2011 odbyło się spotkanie przewodniczących i innych działaczy w Krakowie, na którym powstał apel znany jako Apel KSN z 24.06.2010.
- Pod Apelem KSN z 24.06.2010 zebrano ponad 2 tys. podpisów (wersje papierowa i elektroniczna łącznie), a Apel stał się inspiracją do kilku innych, podobnych działań.
- Spotkania z Minister Barbarą Kudrycką i z wszystkimi klubami parlamentarnymi w lipcu 2010 r.
- Manifestacja w Warszawie 29.09.2010 pod hasłami sprzeciwu wobec nowelizacji PoSW oraz postulatami wzrostu nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe.
- Zainspirowanie posłów opozycji do zgłoszenia i przegłosowania w Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży poprawki do projektu ustawy budżetowej na r. 2011 przewidującej utworzenie rezerwy w wysokości 500 mln zł z przeznaczeniem jej na podwyżki w uczelniach.
- Pikiety na inaugurację roku akademickiego 2010/2011, akcje plakatowe i ulotkowe.
- Wysłuchanie publiczne w Sejmie 09.11.2010 z udziałem licznej i dobrze przygotowanej merytorycznie reprezentacji KSN (w tym RSN Regionu Śl.-Dąbr.).
- Kilkudziesięcioosobowe pikiety 01.12.2010 w Warszawie pod Sejmem, oraz w Katowicach i w Krakowie pod Urzędami Wojewódzkimi.
- Udział przedstawicieli KSN w pracach legislacyjnych w okresie 24.11.2010-19.01.2011.
- Spotkania z parlamentarzystami w okresie grudzień 2010 – styczeń 2011, w tym spotkania RSN Regionu Śl.-Dąbr. z senatorami PO na Uniwersytecie Śląskim Katowicach i pojedyncze spotkania w innych ośrodkach akademickich (Warszawa, Olsztyn).
- Manifestacja pod Sejmem w Warszawie 02.03.2011.
- Ogłoszenia w prasie krakowskiej i centralnej.

Większość działań była relacjonowana w mediach, w tym na www.solidarnosc.org.pl/~ksn.

Wnioski

1. Wszystkie te akcje, a także szereg innych, oznaczały istotne ożywienie środowiska zagrożonego w istocie swoich praw pracowniczych, a KSN jest niekwestionowanym liderem protestu.
2. Należy zaznaczyć korzystne współdziałanie ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego, a zwłaszcza z Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP. Nie oznacza to, że ZNP przestało być konkurentem KSN o wpływy w środowisku.

3. Działania były relacjonowane w mediach. Jednak ton w mediach nadawała Gazeta Wyborcza i związane z nią publikatory, które potwierdzają patologie w środowisku nauki i szkolnictwa wyższego, ale eksponują głównie zachowania nieetyczne takie jak plagiaty, kumoterstwo, niewłaściwe ocenianie studentów, nierespektowanie przez uczelnie umów ze studentami, i feudalne stosunki w szkołach wyższych, oraz uważają, że najlepszym antidotum na te patologie będzie rządowa nowelizacja PoSW i in. ustaw. Przykładem mogą być krytyczne publikacje o środowisku wrocławskim zakończone daleko idącymi wnioskami, np. jak w znanym artykule A. Dybczyńskiego („...gdyby obrady naszych ciał kolegialnych były transmitowane w telewizji, to Sejm zredukowałby nakłady na naukę do zera przy powszechnym poparciu społeczeństwa”).
4. Nie można nie zauważyć, że dalece nie wszystkie środowiska uczestniczyły w proteście. Duża część organizacji albo w protestach udziału nie bierze, albo jest na tyle słaba, że nie jest w stanie udźwignąć ich ciężaru organizacyjnego. Liczne organizacje związkowe oglądają się na największe w kraju, warszawskie środowisko akademickie, które jednakże (poza nielicznymi jednostkami) nie wykazuje entuzjazmu do manifestowania i bardziej radykalnych form protestu.
5. Znaczna liczba działaczy uważa, że nie bronimy interesów podstawowych grup naszych członków, np. adiunktów czy pracowników inżynieryjno-technicznych.
6. Wielu naszym działaniom brak należytej konsekwencji w doprowadzaniu spraw do końca. Przykładami mogą być brak działań KSN na forum Senatu RP pod koniec grudnia 2010 r. w sprawie zwiększenia nakładów budżetowych o kwotę 500 mln zł, postulowaną w Sejmie czy brak zdecydowanego oporu ze strony KSN wobec ekspresowego trybu procedowania nowelizacji PoSW w Podkomisji stałej ds. nauki i szkolnictwa wyższego.
7. Próby wspólnego frontu ze studentami pomimo ich częściowego zaangażowania w nasz protest nie dały spodziewanego, a tym bardziej spektakularnego rezultatu, zaś kierownictwo NZS wręcz nakazało swoim organizacjom uczelnianym zachowanie dystansu w stosunku do działań KSN, w tym nieuczestniczenie w manifestacji 02.03.2011.
8. W świetle planowanego referendum strajkowego należałoby podjąć szereg działań wyjaśniających, szkoleniowych i organizacyjnych. Bez takich działań akcja może się ograniczyć do niewielkiej liczby uczelni, w których komisje zakładowe podejmą się organizacji referendum.

Opr.
K.A.SICIŃSKI
12.03.2011